

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112240298
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112240298.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: P. O., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S. S. X/XX, N., právne zastúpená Mgr. Ladislavom Švaňom, advokátom, so sídlom Q. E. XX, N., proti odporcovi: U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, X., právne zastúpený JUDr. Martinom Burianom, advokátom, so sídlom Q. S. XXX/X, N., o určenie príspevku na primeranú výživu rozvedeného manžela, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 15P/156/2012-212 zo dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd I. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozhodujúci rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky o určenie príspevku na primeranú výživu rozvedenej manželky a určil, že odporca je povinný prispievať navrhovateľke na jej výživu sumou 100,- € mesačne s účinnosťou od 16.11.2012 do 31.8.2013. Nedoplatok na určenom výživnom splatný za obdobie od 16.11.2012 do 31.8.2013 v sume 950,- € povoľuje odporcovi zaplatiť v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod následkom straty výhody lehoty, k rukám navrhovateľky. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

V odôvodnení svojho rozsudku prvostupňový súd popísal obsah vykonaných dôkazov a v súvislosti s právnym posúdením veci citoval ust. § 72 ods. 1 - 3, § 75 ods. 1,2 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine a v ďalšej časti odôvodnenia okrem iného uviedol, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že návrh navrhovateľky je v časti priznaného nároku dôvodný a vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Súď mal v konaní preukázané, že jediným príjmom navrhovateľky bol rodičovský príspevok, ktorý v r. 2012 predstavoval 194,70 € mesačne a v r. 2013 predstavoval sumu 199,60 €. Navrhovateľka sa osobne starala o mal. X., s ktorou bola na rodičovskej dovolenke a jej príjem bol nedostatočný na uspokojenie jej osobných potrieb. Od 10.08.2013 bola navrhovateľka evidovaná ako nezamestnaná a od septembra 2013 mal. X. navštevovala škôlku. Súď mal preukázané, že príjem odporcu bol v priemere v sume 857,- € mesačne. Za nevyhnutné výdavky na zabezpečenie základných životných potrieb odporcu akceptoval súď výdavky pozostávajúce z výživného na mal. deti, platby za poisťky na mal. detí a jeho poisťky, splátky pôžičky, náklady na bývanie, stravu a pod. Súď je však toho názoru, že preukázané boli platby za výživné, poisťky, splátky úveru a školné. Pokiaľ sa týka výdavkov na stravu, je zarážajúce, ak odporca uviedol v tomto konaní výdavky na stravu v sume 200,- € mesačne (podanie doručené súdu dňa 14.12.2012) a v konaní o rozvod manželstva uviedol výdavky na stravu 70,- € mesačne (podanie doručené súdu dňa 12.04.2012). Nie je pravdepodobné, že by sa v priebehu pol roka skoro zdvojnásobili výdavky na stravu. Odporca ako rozvedený manžel navrhovateľky je schopný z jeho príjmu (aj po zohľadnení

jeho výdavkov) platiť súdom určený príspevok na rozvedenú manželku vo výške 100,- € mesačne. Súd rozhodol o priznaní príspevku na výživu rozvedenej manželky pre navrhovateľku od 16.11.2012 (dátum podania návrhu) do 31.08.2013, nakoľko mal. X. od septembra 2013 navštevuje škôlku, čím sa u navrhovateľky obnovila schopnosť sama sa živiť, nakoľko sa už celodenne nestará o mal. deti, a teda mala možnosť už vopred nájsť si zamestnanie, z ktorého by jej plynul pravidelný príjem. Navrhovateľka súdu nepreukázala žiadne závažné okolnosti, na základe ktorých by sa dalo jednoznačne konštatovať, že nie je schopná sama sa živiť. Len sama skutočnosť, že k určitému okamihu nemala navrhovateľka dostatok práce, nesvedčí o jej neschopnosti živiť sa sama, pričom nie je dostačujúce, že navrhovateľka bola evidovaná na ÚPSVaR Žilina ako nezamestnaná. Okrem toho od septembra 2013 do nástupu do zamestnania navrhovateľka poberala dávku v nezamestnanosti, čím mala zabezpečený príjem aspoň na pokrytie nevyhnutých výdavkov. Na strane odporcu tak vznikol vo vzťahu k navrhovateľke nedoplatok na určenom výživnom za rozhodujúce obdobie od 16.11.2012 do 31. 08. 2013 v sume 950,- € (teda alikvotná čiastka za mesiac november 2012 je 50,- €, 9 mesiacov x 100,- € = 900,- €, spolu teda v sume 950,- €). Tento nedoplatok výživného súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi splatiť za podmienok splatnosti uvedených vo výroku tohto rozhodnutia. Súd určil lehotu splatnosti v rozsahu 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia, nakoľko v súčasnosti je navrhovateľka zamestnaná a ak jej nebude nedoplatok vyplatený do 3 dní tak, nespôsobí to u nej ťaživú sociálnu situáciu. Súd o trovách konanie rozhodne v samostatnom rozhodnutí, nakoľko splnomocnený zástupca navrhovateľky aj odporcu si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podali odvolanie ako navrhovateľka, tak i odporca.

Odporca v rozsiahlom odôvodnení svojho odvolania namietal tú časť rozsudku okresného súdu, v ktorej súd čiastočne návrhu navrhovateľky vyhovel a uviedol, že súd nevykonal všetky ním navrhované dôkazy a odvolateľ nepovažoval návrh navrhovateľky za dôvodný ani v tej časti, v ktorej súd návrhu navrhovateľky vyhovel. Uviedol, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu neumožňujú odporcovi poskytovať navrhovateľke príspevok na výživu a neodôvodňujú to ani potreby navrhovateľky. Navrhoval preto, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v ním napadnutej časti odvolaním zmenil a návrh navrhovateľky zamietol v celom rozsahu a priznal i náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní napadla tú časť rozsudku okresného súdu, kde súd vo zvyšku jej návrh zamietol a okrem iného v odvolaní uviedla, že prvostupňovým súdom určená lehota na plnenie je jednoznačne voči navrhovateľke diskriminačná a nepochopiteľná a zvýhodňuje odporcu a v tomto môže pokračovať aj v priebehu 3 mesiacov nasledujúcich po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku. Ďalej v odvolaní a jeho podrobnom odôvodnení namietala aj výšku priznaného príspevku na jej výživu a okrem iného uviedla, že súd vôbec nebral do úvahy mimoriadne náklady, ktoré vznikli navrhovateľke v súvislosti so zmenou bytovej potreby, na ktorú si musela navrhovateľka požičať od rodinných príbuzných a ktorú pôžičku musí splácať. Tiež poukázala na to, že podľa jej názoru hlavnou príčinou rozvodu manželstva bola odporcova nevera, ktorú odporca nepoprel. Zdôraznila tiež, že sa osobne stará o dve maloleté deti, ktoré jej boli po rozvode zverené do osobnej starostlivosti, a preto mala obmedzenú možnosť zamestnať sa. V odvolacom návrhu žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a to tak, že odporcovi uloží povinnosť prispievať navrhovateľke na jej výživu sumou 200,- eur mesačne počnúc dňom 16.11.2012 do 3.11.2013. Nedoplatok na výživnom žiadala uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania oboma účastníkmi konania prejednal vec a preskúmal rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, pričom rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením prvostupňového rozsudku vo všetkých jeho výrokových častiach, preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozsudku, ktoré odôvodnenie považuje za dostatočné, zrozumiteľné, pričom súd vyhodnotil dôkazy v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a pri právnom posúdení podľa citovaných ustanovení Zákona o rodine dospel k správne právnemu záveru. Odvolací súd len zdôrazňuje, že prvostupňový súd sa predovšetkým vysporiadal s otázkou možnosti priznania samotného nároku na príspevok na výživu rozvedenej manželky v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine.

Pokiaľ ide o výšku a dobu trvania poskytovania tohto príspevku na výživu, súd správne vychádzal z ust. § 72 ods. 1 - 3 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 4 v spojitosti s § 151 ods. 3 O.s.p. s tým, že o trovách tohto odvolacieho konania v zmysle citovaného ustanovenia zákona rozhodne súd I. stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.